?Hem renovat el discurs d'Olot com a capital del paisatge?.

Entrevistes | 06-02-2011 | 05:12

Sinergia. Aquesta és la paraula clau a l'hora d'analitzar els dotze anys de socialisme al capdavant de l'Ajuntament d'Olot, en aquesta entrevista personalitzada a l'alcalde Lluís Sacrest, que n'ha estat el cap visible. Sinergia, un terme a què el PSC d'Olot ha donat contingut ideològic en el sentit de sumar per a un projecte de ciutat, és el lema dels tres programes electorals que ha defensat i executat i que ara analitza.

I ara què?

Doncs, en Lluís Sacrest deixarà de ser alcalde el 15 de juny però continuarà essent ciutadà d'Olot. Haig de dir que, per a mi, ha estat un vertader privilegi ser l'alcalde d'Olot.

Què farà?

Ara, dedicaré temps a la família, als amics i a fer coses que des del 99 no he pogut fer.

Vostè va dir que volia treballar per a una ciutat amb igualtat d'oportunitats i on tothom hi pogués trobar allò que li cal per ser feliç. Ho ha aconseguit?

Sinergia ha estat una manera d'entendre la ciutat al servei dels ciutadans i on els beneficis arribin a tothom. I només puc dir que hem fet èmfasi especial en les polítiques per a qui més ho necessita, bàsicament la gent gran, els infants i els joves. L'Ajuntament no pot repartir felicitat però sí que pot posar els mitjans per ajudar que cadascú trobi el seu camí...

Expliqui's.

Fa poc, hem inaugurat, a la plaça Balmes, 54 apartaments tutelats per a la gent gran, una experiència exemplar d'àmbit europeu; hem triplicat les places de llar d'infants i hem doblat les instal·lacions per practicar-hi esport els joves, i hem fet un esforç importantíssim en el camp de l'educació, entesa com a eix fonamental i transversal de les nostres polítiques, amb l'Institut Municipal d'Educació com a motor. Són exemples de serveis o equipaments que contribueixen a la felicitat dels ciutadans. Sense el projecte de ciutat del PSC, no tindríem piscina municipal, ni uns

pavellons nous prop del centre...

Com s'ha transformat Olot durant els dotze últims anys des del punt de vista social?

Mai havia rebut tanta gent de fora en tan poc temps. D'un 3,5% de nouvinguts hem passat a un 19%. Hem hagut de fer un esforç, que no es nota, per procurar que no es trenqui la cohesió social, un esforç d'adaptació a la nostra idiosincràsia i de coneixement i acceptació de les normes de convivència, amb el català com a eina bàsica. Sempre hem tingut clar que en depèn en part l'Olot del futur.

Per aquesta recepta també hi ha equipaments i serveis?

Sí. Hem creat una xarxa de casals de barri: el Casses, Sant Miquel, pisos Garrotxa, Sant Cristòfor i Mas Bernat..., que han estat espais de convivència.

Sovint se li retreu que han governat de forma molt unilateral. Olot és ara més o menys democràtica respecte al 99?

A les nostres llistes, sempre hi hem incorporat independents, gent de diferents sectors i opinions capaç de governar. Sempre hem mantingut la llibertat de vot, que no és altra cosa que la voluntat que cadascú se senti responsable d'allò que decideix. Dels dotze anys, nou hem estat governant en coalició.

Pensa que han fomentat la participació política?

Sí, les juntes de govern han estat sempre obertes a tots els grups i sempre hem facilitat a l'oposició tota la informació que han demanat. Vull recordar que això no passava quan governava CiU. Com a alcalde, haig d'elaborar l'ordre del dia dels plens. Puc dir que mai no he bloquejat cap moció o tema que s'hi hagi volgut incloure, vingués d'on vingués, i no sempre m'ha agradat el seu contingut.

I de portes enfora de Can Joanetes?

Hem articulat una comunicació fluïda amb les associacions de veïns, adjudicant un regidor que n'ha estat interlocutor.

El primer dia que va seure al despatx de l'alcaldia, quina ciutat es va trobar?

Una ciutat que estava paralitzada, que sortia d'un pla de sanejament econòmic per la mala gestió dels anys anteriors, sense pistonada, sense nervi ni il·lusió... i no hi havia projectes al calaix.

I vostès què van fer per capgirar-ho?

Crec sincerament que hi vam aportar molta capacitat de treball, molta energia i vam tornar a il·lusionar la gent amb el nostre projecte de ciutat, el Sinergia, que hem anat renovant, com hem anat renovant l'equip durant els dotze anys de govern. El relleu de persones ens ha servit per anar mantenint l'energia per continuar el projecte.

Abans ha reflexionat sobre la transformació social. Com ha canviat la ciutat en conjunt?

La ciutat, com totes, té dos grans motors de transformació, la Generalitat i l'Ajuntament. La nostra feina ha estat procurar que la Generalitat aportés el que li pertocava i nosaltres hem intentat esprémer al màxim les nostres possibilitats.

I això com es tradueix?

Només durant els últims quatre anys, ens han arribat 120 milions d'euros de les administracions foranes, un nivell d'inversions mai vist a la història de la ciutat. Cal dir que l'Ajuntament d'Olot, per aconseguir-ho, ha fet inversions històriques.

Quines destacaria?

Com a símbol de despesa de l'administració general, l'hospital. Poca gent es creia que el poguéssim fer realitat. També hi ha els 20 milions d'euros destinats a qüestions educatives, a nous equipaments o millores i a polítiques concretes.

Hi deu haver ajudat en tot plegat el color polític de la Generalitat?

Hem tingut una exquisida relació institucional amb tothom, amb el govern de CiU i amb el tripartit, però aquest últim ha estat molt més sensible a les necessitats i propostes municipals.

I el boom econòmic d'anys anteriors?

Hi ha ajudat molt, però també tinc clar que quan bufa el vent a favor cal tenir les veles a punt i això és el que hem fet. Alguns diuen que ens hem endeutat molt però jo dic que hem invertit en futur. Tenim equipaments de capital, l'hospital, els pisos Balmes, l'estació d'autobusos, els jutjats, el TPO...

Olot va estar en el primer pla de barris i es va convertir en un referent.

Sí, al nucli antic és on també ha estat especialment visible aquest volum d'inversió. S'hi han destinat 8 milions públics, als quals s'ha afegit una inversió de 15 milions més de privats. Al centre o a prop del centre s'hi han construït equipaments com ara la sala Torín i els jutjats, s'ha millorat l'Hospici i el Teatre... tot plegat a favor de la convivència i la cohesió, que com ja he dit abans és un tema central.

Olot està a la divisió de les ciutats mitjanes de Catalunya?

Mai havia jugat d'una forma tan consolidada en aquesta divisió. Olot és la seu i l'impulsor de la xarxa transversal de cultura; és a l'Anella Cultural; és seu de l'Observatori del Paisatge de Catalunya i és a la Xarxa Europea del Paisatge; és secció del Museu d'Art de Catalunya; ha creat i encapçala el clúster carni de les comarques gironines i Osona... Tot això no existia.

El paisatge és un element estratègic? Recuperen l'esperit de l'Escola del Paisatge?

No. Li hem intentat donar un nou discurs. Hem fet i fem coses per convertir Olot en la capital del paisatge. Des del pla general que és el millor exemple de simbiosi entre el creixement i l'espai natural que l'envolta, és a dir, el Parc Natural de la Garrotxa, fins al futur museu del paisatge, passant per l'Observatori del Paisatge, etc.Volem remarcar allò que ens identifica, com és el triangle de l'art, la natura i el paisatge.

La facultat d'art hagués completat aquesta projecció d'Olot. Per què no es va aconseguir?

Bàsicament, perquè Olot no va estar a l'alçada als anys 80 quan es va redefinir el mapa universitari català. Vam voler, al 99, redreçar-ho i intentar tenir una facultat d'art però ens vam trobar amb dos entrebancs: la poca voluntat d'un nou rector de la UdG que trenca amb la línia anterior del rector Nadal i els canvis radicals del concepte universitari que ha comportat Bolonya. Hem aconseguit, però, els estudis de grau de l'Escola d'Art i continuem amatents a les possibilitats que puguem desenvolupar amb la UdG o la UVic de màsters i postgraus.

Vostè s'ha queixat en el context universitari del centralisme gironí. L'ha patit com a alcalde en altres temes?

Sí, a la FOEG, per exemple. Li hem insistit permanentment que la formació que imparteix a Olot per als treballadors és molt limitada i això és especialment greu en el context de crisi actual i més encara tenint en compte que a Olot hi ha un centre integral de formació.

Creu que el túnel de Bracons pot contribuir a trobar solucions a aquestes situacions?
Sí, però encara no ha passat prou temps per valorar prou els canvis que suposarà en tots els sentits: la relació amb la Catalunya Central, el triangle sanitari Olot, Vic, Campdevànol, que ara es comença a dibuixar, la Universitat de Vic, un accés més directe a Barcelona, etc.

Què en pensa dels anys de govern amb ERC i ara amb ApG?

Que hem tingut bona sintonia per treballar en allò en què tots coincidim. Amb ERC, es va trencar per una qüestió personal de l'aleshores portaveu.

Els assassinats de la Caritat i de la Canya i la CAM han estat el moment més dur?

Sí, perquè et sents impotent per evitar allò inevitable. Sentia impotència i ràbia de veure els ciutadans esmicolats de tristesa i també la responsabilitat d'intentar transmetre els valors per recuperar la tranquil·litat.

Cal fer alguna cosa per a la imatge de la ciutat?

Res artificial. Hem de fer el que sabem fer i estar convençuts dels valors que la ciutat d'Olot té i que aporta al país.

ETERN CANDIDATA UN CÀRREC
Lluís Sacrest ha estat diverses vegades, durant els dotze anys que ha ocupat l'alcaldia, a les travesses de candidats per ocupar càrrecs més enllà del que li van atorgar tres vegades els seus col·legues del plenari olotí. Primer, es va especular que Pasqual Margall el volia en llocs de la llista del PSC gironina per sortir escollit diputat al Parlament. Després d'aquelles eleccions, Maragall accedia a la presidència de la Generalitat. Després, va sonar com a un dels candidats a presidir la Diputació de Girona. Sempre, però, va deixar clar que el seu compromís era amb Olot i l'ha mantingut.

Fuente: Avui
Autor: Avui